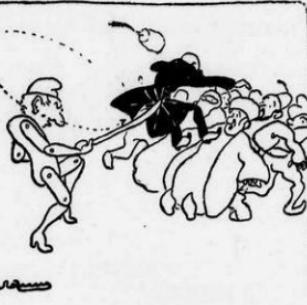

Τῆς Τουρκᾶς ὁ Πρεσβευτής
Βγῆκε τώρ' ἀνακριτής.

Πέφτει σπουδαῖο ἔύλο
τοῦν Πρεσβευτή τὸν φίλο.

**Ἐρωτήσεις
καὶ ἀπαντήσεις.**

(Ο Πρέσβεις Κεμαλῆ
πρὸς Τούρκους δημιεῖ.)

Σεῖς, ποῦ κόδιμος σᾶς λυπᾶται
καὶ σᾶς τρώει τὸ σεκλέτι,
δὲν μοῦ λέτε πῶς τὰ πάτε
μὲ τὸ νέο σας Ντοβλέτι;

Μουσουλμάνοις αενταλῆδες,
εἰναι δυνατὸν νὰ ζῆ
ποῦρος Τουρκαλές μαζί¹
μὲ τοὺς παληγο-Γρουναλῆδες;

Πιὸς μποροῦν θωμανοὶ
σὰν τοὺς Νεοτούρκους ποῦροι:
νὰ δουλεύουν τατείνοι
δούλους δπως τὸν Γκιασούρη;

Τὰ παιδιά του Μωχαμέτη
πῶς χωρὶς νὰ κοκκινίσουν
εἰμποροῦν νὰ προσκυνήσουν
τὸ Γκιασούρικο Ντοβλέτι;

Αδελφοὶ συμπατριώται,
καὶ ταῦς κιοξοῦ δὲν τρέτε,
μήτε απευνὶ χαλβᾶ.

Κλαίω τὴν φρικτή σας θέσι
καὶ τὸ κόκκινο σας φέσι,
ποῦ μαρτύρια τρεβᾶ.

Συλλογίζομαι, φτωχοὶ,
τὴν ποληγά σας ἐποχὴ²
καὶ τὸ τωρινό σας χάλι.

Καὶ θαυμάζω κι' ἀπορῶ
πῶς σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
σᾶς κυττάζω μὲ κεφάλι.

Τὸν παθητικὸ γιαρέ σας
καὶ στῆς τοσαῖς συμφοραῖς σας
ἄνθρωπος δὲν νταγκαντᾷ.

Κι' ἡλθα μοναχὸς ἐδῶ
γιὰ ν' ἀκούσω καὶ νὰ ἐῶ
συμφοραῖς ἀπὸ κοντά.

Τῆς Τουρκᾶς δ Πρεσβευτής
εἰναι τόρ' ἀνακριτής.
Ο Γκαλήπ, δποῦ λαμπρύνει
Βεζύρειας καὶ Σουλτάνους,
ἔγγικε τώρα κι' ἀνακρίνει
Μακεδόνας Μουσουλμάνους.

Στὴν ἀνάκρισι καλῶ
κάθε Τούρκο μὲ μραλδ
τὴν ἀλήφεια νὰ μοῦ πῃ
δίχως φόδο καὶ ντροπή.

Πέστε τώρα καθαρὰ
καθεμίλια συμφορά,
ἴκθεσι σαστὴ νὰ κάνω
σὲ Βεζύρη καὶ Σουλτάνο.

Εἰς τὸν Πρεσβευτή τὸν πάνυ
τέτοια λὲν οἱ Μουσουλμάνοις.

Πρεσβευτή, χαῖρ δλᾶ,
καὶ γιὰ μᾶς νὰ μή σὲ μέλη...
εἰμαστε πολλὰ καλὰ
καὶ περνοῦμε γάλα μέλι.

Τρῶμε ξένοικοτοι φωμὶ
μὲ Γκιασούρη Κυδενήτη,
κι' γῆσογι μὲς στὸ Τζαμὶ
προσκυνοῦμε τὸν Προφήτη.

Καὶ νὰ πῆς στὸν Πατισάχ, καὶ νὰ πῆς καὶ στὸν Βεζέρη
πῶς τὸ κάθε μας χατζῆι
δ Γκιασούρης, Πρεσβευτή,
ἔχει πόθο νὰ μᾶς κάμη...
ρώτησε καὶ τὸν Μουφτῆ,
ρώτησε καὶ τὸν Ἰμάμη.

Κάθε Τούρκος στὴ δουλειά του
πάσι τάρα μιὰ χαρά
καὶ δὲν χάνει μπιρ παρά.

Καὶ κανένας τὰ συκιά του
καὶ κανένας τὰ λαγάρια
δὲν τὰ βάζει στὴν ἀγγάρεια.

Σέβονται καὶ τὸ Χαρέμι,
καὶ δὲν κάνουν νισκρί¹
ἀπὸ τὰς περιποιήσεις.

Μήτε κι' Οὐδεμιά καλέμι
τέτοιο Βιλαζή δὲν γράψει,
μήτε Χόντζας καὶ Δερβίσης.

Μήν πιστεύῃς πῶς κανένας συμφοράξει ἐδῶ τραβάσει,
καὶ μὲ γλύκα, Κεμαλῆ,
καὶ μὲ κέφι πιὸ πολὺ²
τραγουδοῦμε τὸν γιαρέ μας... δηλαδάμαν καὶ βάι βάι.

Τέτοια, Κεμαλῆ, σοῦ λέμε
καὶ τοὺς Μουσουλμάνους κλατίμε,
ποῦ δὲν μένουν ἐδῶ πέρα.

Μὰ τοὺς κάνουν μερικοὶ
νὰ σκορπιοῦντ' ἐδῶ κι' ἔκει
καὶ νὰ κοπανοῦν δέρρα.

Σὲ Βεζέρη καὶ Σουλτάνο
γραψή στελει βουλωμένη
πῶς καὶ μὲ τὸ παραπάνω
μένομ' εὐχαριστημένοι.

Γράψεις τοὺς πῶς σεμπαλεῖς,
γράψεις τοὺς πῶς μακελλεῖς
δὲν θὰ βροῦνε σάν καὶ πρέπτω.

Μὰ καὶ σύ, τρανὲ Γαζῆ,
κόπτας μὲμπες μαζὶ³
νὰ περνής ζωὴ καὶ κότα.

•••••
Απάντησεις μὲ φτοῦ
τοῦ φίλου Πρεσβευτοῦ.

(Ο Πρεσβευτής θυμόνει:
καὶ τέτοια τοὺς μιλεῖ
μὲ πάθος, μὲ χολή,
καὶ μοῦτρο σάν λεμόνι.)

Τελειαὶ τοῦτα τὰ φρικτά, ποῦ μοῦ λέτε, Τουρκαλάδες;
μὲ Γκιασούρδες καὶ σεῖς γίνατε φυστοφύλακάς.
Μὲ Γκιασούρδων φευτιαῖς τὸ κεφάλι: σας πλανάται,
καὶ κατάφραγαν μὲ τρόπο
καὶ χωρὶς μεγάλο κέρπο
νὰ πιστέψετε καὶ σεῖς πῶς μ' αὐτοὺς καλοπερνάτε.

Φτοῦ σας φτοῦ σας, Τουρκαλάδες,
ποῦ σάν πρώτοι μπουνταλάδες
δὲν μετανάστεύετε,
καὶ σ' αὐτοὺς πιστεύετε.

Φτοῦ, ποῦ⁴ μάθανε καὶ σᾶς
νὰ μὴ λέτε τὴν ἀλγίθεια,
πλὴν ἐδῶ τρανὸς Φεσδές
δὲν δικούν παραμύθια,
καὶ θὰ γράψω στὸ Ντιέλν: σάν Νεότουρκος εἰπότης
πῶς ἐδῶ χαλῷη ντουνιάς,
πῶς δὲν είναι τοῦ Γκιασούρη τρομερώτερος δεσπότης
καὶ χειρότερος φονιάς.

Τέτοια λέγοντος αὐτοῦ
τοῦ μεγάλου Πρεσβευτοῦ,
πλὴθος ἀπειρον προσφύγων τρέχει⁵ στὸν Γκαλήπ κοντά,
κι' δ' Γκαλήπη κχαμογελάντας τοὺς φωνάζει γκέλ μπουρ-

•••••
[ντά.]
Ελα Πρέσβι, ξεφωνάζουν, ξελα δῶσε μας βοήθεια
γιὰ νὰ μὴ μᾶς ξεκληρίσουν, έδου φωνεῖσα καλός...
κι' δ' Γκαλήπη τοὺς εἰπει: φτοῦ σας, ποῦ δὲν λέτε τὴν ἀλγή-
[θεια],
μήν ἀκοῦτε πῶς τοὺς διώχνουν, φεύγουν οἰκειοθελῶς.

Φεύγουν οἰκειοθελῶς κι' ἔρχονται μὲ τέτοιο χάλι,
κι' ἔξεπίτηδες πεινούν
κι' ἀναίδης αὐτοκτονοῦν,
γιὰ νὰ λένε πῶς ἀμείς πίνομ' αἴματα καὶ πάλι.

Κάθε πανουργία κρύδουν,
καὶ τὰ μάτια των τὰ τρίθουν
μὲ κρομδία γιὰ νὰ κλαίνε.

•••••
Ο Γκιασούρη καὶ τὶ δὲν κάνει,
κι' ἀπορεῖ καὶ τὸ Ντιέλν
μὲ τὰ φέμματα ποῦ λένε.

•••••
Στὰ κονάκια των αὐτοὶ βάζουν μόνοι των φωτιάς,
κι' ἀποτα μαρμότας συμφορά τοὺς λάχη
τὴν σκαρδόνυσε μονάχοι,
κι' ἀπορεῖ κι' δαλακτεῖ μὲ τῆς τόσας των φευτιαῖς.

•••••
(Σὲ Γκιασούρδες καὶ Τούρκους δ' Γκαλήπ δ προσφιλής
τέτοιοι σοβαρδές λιγάρει,
μὰ παράν δ Φασουλής
τὸν ἄρχη[ζει] στὸ στηλάρι.)
•••••

•••••
Μας καρπόσας ποικιλίας,
μὲ δέλλους λόγους ἀγγέλειας.

•••••
Βιθλίον ἐθνικὸν ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων,
τοιτέστιν Εκλογαὶ Δημοτικῶν Ασμάτων.
Ο Νίκος δ Πολίτης, ἀκάματος σοφός,
πλούτον κρυμμένον πάλιν τὸν ἔφερε σὲ φῶς.